

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8633/2024
03.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Ђурица, Татјане Миљуш и Иване Рађеновић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Иван Мијатов, адвокат из ..., против туженог Град Крагујевац, ради накнаде, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2462/23 од 06.12.2023. године, у седници већа одржаној 03.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2462/23 од 06.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 12983/21 од 27.04.2023. године дозвољено је преиначење тужбе у овој правној ствари и одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде за фактички експроприсану непокретност, ближе описану у изреци првостепене пресуде, исплати износ од 3.010.000,00 динара са каматом обрачунатом по Закону о затезној камати, почев од 27.04.2023. године до коначне исплате. Тужила је обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 158.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2462/23 од 06.12.2023. године одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Крагујевцу у ставу II и III изреке. Одбијен је и захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у

интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сагласно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према разлозима побијане другостепене пресуде, правном претходнику тужиле исплаћена је накнада за одузето земљиште, на основу поравнања и споразума о накнади од 10.04.1979. године и 21.07.1986. године. Одлука о неоснованости тужбеног захтева тужиле за исплату накнаде за фактичку експропијацију, заснована је на утврђеној чињеници да је цела површина старе катастарске парцеле број .. КО Крагујевац 3, у погледу које тужила тражи исплату накнаде, била предмет поменутих поравнања. Утврђено је да се у конкретном случају не ради о фактички експроприсаној непокретности за коју није плаћена накнада већ о одузетом земљишту за које је накнада утврђена у законом прописаном поступку и исплаћена, у складу са одредбама Закона о експропријацији („Сл. лист ФНРЈ“, бр.12/57 и 53/62 и „Сл. лист СФРЈ“, бр.13/65, 5/68, 7/68-исправка и 11/68-пречишћен текст) и то одредбама члана 32. до 54. Закона.

Како је побијана одлука заснована на утврђеној чињеници да је правном претходнику тужиле исплаћена накнада за одузето земљиште, то у конкретном случају оваква одлука не одступа од судске праксе установљене у овој врсти спорова. Ревизијом тужиле оспорава се утврђено чињенично стање и оцена доказа, што не може бити разлог за изјављивање изузетно дозвољене ревизије у складу са одредбом члана 404. став 1. ЗПП. Одлуке на које се ревидент позива, у којима је на основу идентичног чињеничног основа одлучено другачије, нису правноснажне па се њима не доказује неуједначеност судске праксе.

Како нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиле недозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.08.2021. године, а преиначена 13.04.2023. године. Вредност предмета спора побијеног дела износи 3.010.000,00 динара, што обрачунато по средњем курсу на дан преиначења тужбе, износи 25.663,06 евра.

Имајући у виду да вредност предмета спора не достиже захтевани ревизијски цензус за одлучивање, следи да је ревизија тужиле недозвољена.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

